

Nógv vildu hoyra biskupin

Tá Karsten Nissen, biskupur í Viborg, eftir áheitan frá meira enn hálvtsjeyndahundrað kirkjufólkum prædikaði í Christianskirkjuni annan hvítusunnudag, var kirkjan mestsum fullsett

EDVARD JOENSEN

Í Klaksvík fór maður av húsi at hoyra Karsten Nissen, biskup í Viborg, prædika í Christianskirkjuni annan hvítusunnudag.

Sum vitilig er, máttu øll tey, sum høvdu skrivað undir áheitanina á Karsten Nissen, fara at lurta eftir honum, nú hann kom. Og tað gjørdi fleiri onnur eisini. Samanlagt verður mett, siga fólk í Klaksvík, at nærri 800 fólkum vóru í kirkju annan hvítusunnudag.

Klokkarin og organisturin, sum vanliga gera tænastu í Christianskirkjuni, høvdu boðað frá, at teir av persónligum grundum ikki ynsktu at vera í kirkjuni hendan dagin. Hesi ynski teirra vóru tikin til eftirtektar, og í staðin kom ein organistur úr Havn norður at spæla, meðan næstformaðurin í kirkjuráðnum í Christianskirkjuni ringdi.

Sagt verður úr Klaksvík, at uppmøtingin annan hvítusunnudag vísti heilt greitt, hvat kirkjufólkið heldur um støðuna, prestarnir tóku í samband við, at danski biskupurin varð boðin at prædika í Klaksvík. Tey eru púra ósámd við teirra egnu prestum.

Ein kelda, Tíðindablaðið Sosialurin hevur tosað við, sigur, at í Klaksvík var

Christianskirkjan var mestsum full, tá Karsten Nissen, biskupur í Viborg, prædikaði annan hvítusunnudag
Mynd: Simun á Høvdanum

kirkjugongdin í ár heilt øvugt av tí, vanligt plagar at vera á hvítusunnu. Vanligt er, at hvítusunnudagur er

tann stóri kirkjudagurin, meðan annar hvítusunnudagur mestsum dettur burturímillum. Í ár var fullkomi-

liga øvugt. Tað vóru umleið 300 fólk í kirkju hjá sóknarprestinum hvítusunnudag, sigur kelda okk-

ara, meðan tað vóru nærri teimum 800 fólkunum annan dag, tá Karsten Nissen, biskupur í Viborg, præ-

dikaði.

Kelda okkara sigur, at biskupurin var ein sera frýntligur og dæmliður maður, sum helt eina góða prædiku hendan dagin.

Saman við biskupinum var millum onnur fyrrverandi danski kirkjumálaráðharrin Torben Rechendorff. Eftir guðstænastuna vóru fremmandu gestirnir útferð í Norðoyggjum, har millum annað vitjað varð á Viðareði.

Ivi hevur verið um, hvørt tað er loyvt kirkjutænarum at bera seg undan tænastu soleiðis.

Eftir at málið er kannað hjá rætta myndugleika kann sigast, at eingin kann nokta teimum at vera frá, um soleiðis ber á.

Hinvegin kann kirkjuráðið, um ráðið beinleiðis heldur teir misrøkja tænastuna, teir eru í, biða teir um at gevast og so fáa onkran annan ístaðin. Talan er ikki um nakað starv sum so, men eina tænastu, teir gera kirkjuni og kirkjuliðnum.

Í tí aktuella forinum í Klaksvík er ikki líkt til, at kirkjuráðið metir, at talan er um nakað brot á gjørdar avtalur, soleiðis at tað fer at fáa fylgjur fyri teir báðar kirkjutænararnar, sum bóru seg undan annan hvítusunnudag.

gestunum.

Vitjað varð á gamla garðinum, har Sólvá og Páll Patursson buðu kaffi og pannukøkur.

Um kvøðið vóru fremmandu gestirnir saman við drotningini og øðrum í Norðurlandahúsinum, har skipað varð fyri mentanarkvøldi.

Føðingardag kirkjunnar, hvítusunnudag, varð so sjálvt høvuðshátíðarhaldið, tá farið varð til hámessu í Havnar Kirkju.

Hans Jacob Joensen, biskupur, prædikaði, og til staðar vóru millum onnur Margretha drotning og Heindrikur prinsur, umframt teir nógvu útlendsku biskuparnar og aðrar fremmandar gestir.

Sum vanligt er í slíkum forum, var prædikan hjá biski umsett, soleiðis at útlendingarnir kundu fylgja við, tí Hans Jacob Joensen prædikaði á føroyskum.

Johanna Hansen, á skrivstovuni hjá Túsundarárahaldinum, sigur, at alt gekk upp á stás. Har var einki, sum ikki riggaði, sigur hon.

Ofra er tað soleiðis, tá slík høvi eru, at eithvørt kór er við. Og soleiðis var eisini hesaferð. Tórshavnar Kamarkór, undir leiðslu av Hans Paula Tórgarð, sang undir hátíðarguðstænastuni, sum

EDVARD JOENSEN

Sum vanligur siður er, beyð lögmaður døgurða, nú drotningin var á vitjan um hvítusunnuna.

Eins vanligt er, at vurturin heldur eina røðu fyri gestunum, og soleiðis var eisini hesaferð.

Anfinn Kallsberg, lögmaður, helt røðu undir døgurðanum. Men tað vóru fleiri, sum fýltust á, at lögmaður helt eina politiska røðu fyri drotningini.

Níðan fyri prenta vit røðuna, lögmaður helt undir døgurðanum fyri drotningini og hinum gestunum á Hotel Føroyum á hvítusunnu.

**Deres Majestæt
Deres Kongelige Højhed
Mine damer og herrer**

Anledningen for Deres Majestæts besøg denne gang er de højtideligheder, der markerer, at der i år er gået 1000 år siden kristendommen for første gang blev forkyndt på Færøerne.

Den kristne tro har fæstet dybe rødder på Færøerne, og de værdier, den indeholder, har altid været helige for den færøske befolkning.

Vi kan næppe overvurdere den betydning, denne tro har haft for dem, der gennem århundrederne har boet på Færøerne.

De boede ikke her på grund af, men på trods af de omstændigheder, der var. Og i den konstante, hårde og ofte trøstesløse kamp, der krævedes for at opretholde livet, var der brug for noget, der rak ud over den daglige strid.

Når befolkningen—hvad tit skete—blev ramt af sygdom og ulykker, var der brug for et håb, der rak ud over døden.

Dette fandt vores forfædre i den kristne tro. Det var i høj grad den, der gav dem mod til livets daglige kamp, og gav dem trøst imodgang. Den var en afgørende del af de værdier, som det færøske samfund blev bygget på.

Som i de århundreder der

varð sjónvarpað til hini Norðanlondini. Millum annað sang kórið eitt nýtt verk, sum Bjarni Restorff hevur gjørt við íblástri frá miðaldarsálmangangi.

Johanna Hansen sigur, at hóast høvuðshátíðarhaldið á hvítusunnu nú er farið afturum, heldur Túsundarárhaldið fram árið út. Eitt nú verður framsýningin hjá Palla Gregoriussen um føroysku kirkjurnar at siggja kringlandið. Í summar fer hon at fylgja stevnunum, sigur Johanna Hansen.

Dagin eftir ólavsøku verður eitt serligt tiltak í samband við Túsundarárhaldið úti í Fugloy. Tá fer Jógvan Friðriksson, prestur, at halda fyrilestur í Hattarvík, eins og okkurt kór fer at luttaka. Enn ber tó ikki til at siga heilt víst, hvat kór talan verður um, sigur Johanna Hansen.

Eisini aðrastaðni í landinum hava fólk hildið túsundarárhaldið eitt sindur øðrvísi enn ein vanligan hvítusunnudag. Og

Úr Tjørnuvík frætta vit, at kirkjuráðið beyð allari bygdini til døgurða í byrgdarhúsinum eftir guðstænastuna hvítusunnudag. Og

tað gekk betri enn í líknilsinum um stóru kvøðmál-tíðina. Her komu øll, frættist úr Tjørnuvík.

Danmark og Færøerne, end under den nuværende uklare fordeling af magt og ansvar.

Deres Majestæt,
Deres Kongelige Højhed.

Danmark og Færøerne hører sammen. Der er så mange historiske, kulturelle, politiske, økonomiske og særlig familiemæssige bånd, der knytter os sammen, at en adskillelse hverken er mulig eller ønskelig.

Vi ønsker, at den danske og den færøske nation fortsat skal have samme kongehuse efter den politiske omægning af forholdet mellem landene.

Dette ønsker vi, fordi vi ser kongehuset som et vigtigt tegn på de uadskillelige bånd mellem Færøerne og Danmark.

Men der er også uadskillelige bånd mellem Færøerne og de andre nordiske lande.

Selv om vi udvikler os i hver sin retning på visse områder, så har vi alle fælles rødder, og et historisk og kulturelt fællesskab, der altid vil knytte os sammen.

At få nordiske gæster på besøg, er som at få familie på besøg.

Derfor glæder det os, at repræsentanter fra kirkerne i alle de nordiske lande også er kommet til fejringen af, at der i år er gået 1000 år siden kristendommen for første gang blev forkyndt på Færøerne.

Vi håber at både Regentparret og de andre gæster vil nyde opholdet.

Til sidst vil jeg ønske folkekirken og de andre kirkesamfund på Færøerne tillykke med 1000 års jubileet.

Og i dagens anledning vil jeg bære en særlig hilsen til Hans Kongelige Højhed Prins Henrik og ønske hjerteligt tillykke med fødselsdagen.

Hjertelig tillykke og god pinse alle sammen.

Lögmaður og frúa taka í móti drotningini, tá hon kemur til galladøgurða á Hotel Føroyum (Mynd: Jens K. Vang)

Hvítusunnukvøld beyð Føroya lögmaður døgurða á Hotel Føroyum í samband við stóra túsundára hátíðarhaldið fyri kristnanini av Føroyum. Millum gestirnar vóru Magretha drotning, Heindrikur prinsur og mongu útlendsku biskuparnir, sum vitjaðu í sambandi við hátíðarhaldið

gik, er kristendommen stadig i dag en værdifuld ejendom for den færøske nation, og en afgørende styrke i vores samfund. Det er dette de forskellige kirkesamfund markerer med de mange aktiviteter, der afholdes i løbet af året.

Det glæder os, at Dronningen og og Prinsen, i forbindelse med disse højtideligheder, aflægger officielt besøg på Færøerne.

Da Regentparret besøgte Færøerne for tre år siden,

var efterdønningerne fra krisen, der ramte os først i halvfemserne, ved at være overstået, og tingene var ved at normalisere sig.

De vil på dette besøg lægge mærke til, at der er sket yderligere forbedringer. Vi har haft godt fiskeri i en årrække, økonomien har stabiliseret sig, og de fleste hænder er igen kommet i arbejde.

At der i kriseårene ikke blev foretaget nogle investeringer overhovedet gør na-

turligvis, at der på mange områder er behov og mangler, som ikke kan opfyldes på en gang.

Men vi glædes over at vi har haft flere gode år, og at der ikke er mørke skyer i horisonten. Dette har igen givet os den livslyst og det livsmød, der er en forudsætning for at leve på Færøerne.

Vi ønsker ikke at vælge Danmark fra. Tværtimod mener vi, at vi som selvstændigt land kan opnå et langt bedre forhold mellem

og Færøernes landsstyre om et nyt fællesskab mellem landene.

På basis af vores erfaringer med hjemmestyreordningen, og de udfordringer, der står foran os, bør den færøske nation tage det fulde ansvar for sit land, og indgå et fællesskab med Danmark på dette grundlag.

Vi ønsker ikke at vælge Danmark fra. Tværtimod mener vi, at vi som selvstændigt land kan opnå et langt bedre forhold mellem

Høvuðstiltakið í túsundarárahaldinum fyri kristnanina av Føroyum, sum hildið varð á h v í t u s u n n u eydnaðist væl, siga fyrireikararnir

EDVARD JOENSEN

Hóast Havnar Kirkja ikki var so stúgvandi full hvítusunnugun, sum tey flestu høvdu væntað, eydnaðist høvuðstiltakið heilt væl, sigur Johanna Hansen, sum situr á skrivstovuni hjá Túsundarárahaldinum.

Alt klappaði og gekk, sum tað skuldi, sigur hon. Biskupsvitjanin í Kirkjubø varð flutt eitt sindur, og flutt varð runt við onkrum smávegis, men tað darvaði ongum, sigur Johanna Hansen.

Biskuparnir vóru í Kirkjubø hvítusunnuaftan, har teir finga søguliga frágreidding um staðið sum heild og Múrin serliga. Í Kirkjubø var tað Kirsten Eliassen, sum greiddi frá tí søguliga, meðan Petra Iversen sang Kingo fyri

Hátíðarguðstænasta í Havnar Kirkju hvítusunnudag

(Mynd: Jens Kristian Vang)